

Udlændingelovens § 59, stk. 5, suppleres af straffelovens § 125 a, hvorefter menneskesmugling, jf. udlændingelovens § 59, stk. 5, under skærpene omstændigheder kan straffes med op til 4 år. Hvis det af justitsministeren fremsatte lovforslag nr. L 118 af 26. februar 2002 (jf. Folketingstidende 2001/02, 2. samling, tillæg A, s. 2925) vedtages, vil strafferammen blive sat op til 8 år.

Som anført i afsnit 2.1. fremgår det af direktivforslagets artikel 1, stk. 1, litra a, at hver medlemsstat fastsætter passende sanktioner over for enhver, der forsættligt hjælper en person, der ikke er statsborger i en medlemsstat, med at indrejse til eller rejse gennem en medlemsstats område og derved overtræde den pågældende stats lovgivning vedrørende udlændinges indrejse eller gennemrejse. Efter direktivforslagets artikel 1, stk. 1, litra b, fastsætter hver medlemsstat endvidere passende sanktioner over for enhver, der i berigelsesøjemed forsættligt hjælper en person, der ikke er statsborger i en medlemsstat, med at opholde sig på en medlemsstats område og derved overtræde den pågældende stats lovgivning vedrørende udlændinges ophold.

Efter direktivforslaget skal medlemsstaterne således fastsætte sanktioner over for forsættlig bistand til ulovlig indrejse i og gennemrejse af den pågældende medlemsstat eller en anden medlemsstat, uanset om bistanden ydes for vindings skyld og altså med berigelsesforsæt. Direktivforslaget indebærer endvidere, at medlemsstaterne skal fastsætte sanktioner over for forsættlig bistand til ulovligt ophold i den pågældende medlemsstat eller i en anden medlemsstat, når bistanden ydes med berigelsesforsæt.

Det foreslås, at udlændingelovens § 59, stk. 5, affattes i overensstemmelse hermed, idet det dog fastholdes, at bistand til ulovligt ophold i Danmark er strafbar, uanset om bistanden er ydet med berigelsesforsæt. Det bemærkes i den forbindelse, at direktivforslaget ikke er til hinder for, at der nationalt gælder skærpede regler i forhold til direktivets regler.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6.

3. Ophævelse af adgangen til opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen ved påklage af afgørelser om administrativ udvisning af EU/EØS-statsborgere og andre personer, der er omfattet af EF-reglerne

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 13. juli 2001 har Rådet – bl.a. på baggrund af urolighederne i forbindelse med Det Europæiske Råds møde i Göteborg den 15.-16. juni 2001 – vedtaget et sæt konklusioner om sikkerheden i forbindelse med Det Euro-

pæiske Råds møder og andre arrangementer, som kan forventes at give anledning til lignende problemer. Det fremgår bl.a. af konklusionerne, at borgere inden for Den Europæiske Union skal have ret til frit at give udtryk for deres meninger og deltage i fredelige forsamlinger – rettigheder, som er afspejlet i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Det fremgår samtidig, at borgerne skal have ret til at udøve disse rettigheder under vilkår, som ikke udgør nogen trussel mod deres egen sikkerhed eller mod sikkerheden for andre borgere eller ejendom. Det fremgår endvidere bl.a. af konklusionerne, at værtslandet har ansvaret for at opretholde den offentlige orden i forbindelse med Det Europæiske Råds møder og andre lignende arrangementer, og at en række operationelle foranstaltninger kan hjælpe med til at reducere risikoen for alvorlige forstyrrelser af den offentlige orden – herunder foranstaltninger vedrørende grænsepassage, f.eks. udsendelsesforanstaltninger, der er truffet som led i opretholdelse eller genoprettelse af den offentlige orden.

De danske udlændingemyndigheder har i forbindelse med forberedelsen af varetagelsen af det danske EU-formandskab i 2. halvår af 2002 foretaget en gennemgang af udlændingelovens regler om administrativ udvisning og om mulighederne for fuldbyrdelse af afgørelser herom med henblik på at vurdere, om disse regler er tilstrækkelige til at varetage sikkerheden i forhold til bl.a. EU/EØS-statsborgere, som måtte deltage i uroligheder, optøjer og lignende – f.eks. i tilknytning til de møder, der skal afholdes i Danmark under det danske formandskab.

Efter udlændingelovens § 25 a kan en udlænding, der ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste seks måneder, udvises ved administrativ afgørelse, bl.a. hvis den pågældende har begået berigelseskriminalitet eller har overtrådt lov om euforiserende stoffer, eller hvis hensyn til den offentlige orden eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet. Efter udlændingelovens § 25 b kan en udlænding udvises ved administrativ afgørelse, hvis udlændingen opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse.

Udrejsefristen forudsættes som udgangspunkt fastsat til straks, idet administrative udvisninger betragtes som påtrængende tilfælde, jf. udlændingelovens § 33, stk. 2, 3. pkt.

EU/EØS-statsborgere kan kun udvises efter disse regler i det omfang, det er foreneligt med EF-reglerne, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

Spørgsmålet om udvisning af EU-/EØS-statsborgere af ordensmæssige hensyn er bl.a. reguleret i Rådets